

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קנא ע"א

כשנכנס השבת מפסיקים לענוש את הרשעים

אמר רבי יהודה, בכל ערב שבת כשנתקדש היום, מעבירים כרוזים בכל אותן מדורי גיהנם, הפסיקו עונש הרשעים, שהרי המלך הקדוש בא, והיום נתקדש, והוא מגין על הכל, ומיד נפסקים העונשים, והרשעים יש להם מנוחה.

אלו שלא שמרו שבת לא נכבה מעליהם אש הגיהנם

וכל אותן מחללי שבתות ומועדים בפרהסיא, העונש נפסק מהם, אבל אש הגיהנם לא נכבה מעל אלה שלא שמרו שבת לעולם, וכל רשעי גיהנם שואלים עליהם, מה נשתנו אלה שאין להם מנוחה, מכל הרשעים שבכאן, שרי העונשים משיבים להם, אלה הם הרשעים שכפרו בו בהקדוש ברוך הוא, ועברו על כל התורה לפי שלא שמרו השבת, ולפיכך אין להם מנוחה לעולם.

כל הרשעים מסתכלים על עונשם בשבת

וכל שאר הרשעים יוצאים כולם ממקומותם, ונתנה להם רשות ללכת לראות בהם, ומלאך אחד אשר שמו סנטריאל"ל, הולך ומוציא אותן הגופות מקבריהם, ומכניסים לגיהנם לעיני שאר הרשעים, ורואים שהם מלאים תולעים, והנשמות שלהם אין להם מנוח מאש הגיהנם, וכל שאר הרשעים אשר שם סובבים לזה הגוף, ומכריזים עליו, זה הוא פלוני הרשע שלא היה חושש על כבוד רבונו, כפר בהקדוש ברוך הוא, וכפר בכל התורה, וי לו מוטב לו שלא יברא, ולא יבוא לדין זה, ולבזיון הזה, זהו שכתוב: **"וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בֵּי כִּי תוֹלְעָתָם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בְּשָׂר"** (ישעיהו סו, כד), **"כִּי תוֹלְעָתָם לֹא תָמוּת"**, מן הגוף, **"וְאִשָּׁם לֹא תִכָּבֵה"**, מן הנשמה, **"וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בְּשָׂר"**, והיו די רואה ובזיון, עד שכל רשעי הגיהנם אשר שם יאמרו די ראייה מאוסה הזו.

לפי שעברו על אש התורה לא נכבה אשם

רבי יוסי אמר, ודאי כך הוא, לפי שהשבת שקולה ככל התורה, והתורה היא אש, ולפי שעברו על אש התורה, הרי אש של הגיהנם שורפם, ואינו נכבה לעולם.

במוצאי שבת חוזרים לדון אותם

אמר רבי יהודה, לאחר יציאת השבת, בא מלאך ההוא, ומחזיר אותו הגוף לקברו, ונדונים שניהם, הגוף בדינו והנשמה בדינה.

כשהגוף נרקב מסתיימים כל דיניו

וכל זה כל זמן שהגוף קיים ולא נרקב, שהרי לאחר שהגוף נרקב, אין עוד להגוף כל אותן העונשין, והקדוש ברוך הוא, לא יעיר כל חמתו כתוב בו.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רג ע"ב

באה שבת באה מנוחה

רבי יצחק אמר, "לא תבצערו אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם וגו'", כאן יש סודי סודות לאותן היודעים חכמה העליונה, בא וראה, כיון שנכנס שבת, תתעלם מדורת אש ההוא^[1], וכל האשות של אש הקשה נעלמות ונכפפות, ואפילו אש הגיהנם, ורשעי הגיהנם יש להם מנוחה, וכולם הן למטה והן למעלה יש להם מנוחה.

שלא להבעיר אש בשבת

במוצאי שבת שמברכים ישראל על האש, אז יוצאות כל האשות שהיו נסתרות, כל אחת ואחת למקומה.

וכדי שלא לעורר אש אחר כתוב: "לא תבצערו אֶשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", במוצאי שבת צריך האדם להבדיל בין קודש לחול.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף רח ע"א

כשאש גבורת המלכות מתגלה כל אשים אחרים נגזנים

ולברך על מאורי האש, לפי שכל אשות אחרות היו נסתרות וגנוזות ביום השבת, מלבד אש אחת של קדושה העליונה שנתגלית, ונכללת בקדושת השבת^[1], וכאשר אש הזאת בהתגלות, כל אשות אחרות נסתרות ונגנוזות מלפניה, ואש הזאת היא של עקדת יצחק, הלוהטת על גבי המזבח^[1].

אש המלכות סובלת אש אחרת

לפיכך נצרך לברך על מאורי האש, ואש הזאת לא תרצה אש של חול, אלא אש של שבת, ואש הזאת היא האש היוצאת מאש ההיא שלמעלה, וזו היא אש הסובלת אש^[1].

לאחר ברכת האש מקבלים השרים ובעלי הדין כח לשלוט

וכיון שאש הזאת היוצאת מן האש שלמעלה תתברך בברכת מאורי האש, אז כל שאר אשות אחרות יוצאות, ונתמנות במקומותיהן, ונתנה להן רשות להאיר^[1].

צריך להאיר על ד' אצבעות ימינו מהאש

באותה שעה שמברכים על האש, מזדמנות ארבע מרכבות וארבעה מחנות למטה, להאיר מן האש ההיא המבורכת^[1], והם נקראים מאורי האש, לפיכך נצרך לכפוף ארבע

זיו הזוהר

שנקראת אש אוכלה, כי היא אש אוכלת אש.
 1. היינו השבעים שרים, נתנה להם אז רשות השליטה.
 2. פירוש, שארבע מחנות המלאכים, מיכאל גבריאל רפאל אוריאל מקבלים אז הארה מן

ב. היינו תגבורת מדת הדין הקשה.
 ג. היינו השכינה הקדושה, שעליה נאמר: "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא" (דברים ד, כד).
 ד. מזבח מרמז על מדת המלכות, שאש מדת הגבורה לוהט בה.
 ה. פירוש,

אצבעות של יד הימנית, ולהאיר להם מן האור הזה של הנר המתברך, ואלו האצבעות הן רמז לאותן מאורי האש, המאירים ושולטים מזה האור של הנר המתברך.

יכפוף אצבעותיו

ומפני שהן מדרגות שלמטה, כאשר מראה האדם את האצבעות לפני אור הנר, צריך לכפוף אותן לפניו, לפי שזה האור שולט עליהן, והן מאירות ממנו.

בשאר ברכות צריך לזקוף את אצבעותיו למעלה

בשאר ברכות נצרך לזקוף האצבעות, כדי להראות קדושה העליונה של מדרגות העליונות השולטות על הכל, ושם הקדוש מתעטר בהן ומתקדש בהן^[ט], ונתברכות כל המדרגות ביחד, ומאירות מאור המנורה העליונה מכולן^[ט], ולפיכך נצרך לזקוף האצבעות למעלה, וכאן נצרך לכפוף האצבעות לפני הנר, כדי להראות המדרגות שלמטה, שמאירות מאור המנורה העליונה, ומשם הן שולטות ומאירות ממנה, והן נקראות מאורי האש.

בכל יום מברכין על האור

בכל יום אָנוּ מברכים מאורי אור, שהן מאורות העליונים המתקיימים באור הראשון ההוא^[ט], ונתברכות כל המדרגות, ומאירות כולן ביחד מאור המנורה העליונה, ואלו המדרגות נקראות מאורי האש, ובשביל זה הסוד מברכין בורא מאורי האש.

בזקיפת האצבעות כל המדרגות מתברכות יחד

לפי שהם המדרגות שלמטה, והכל הוא סוד האצבעות, בהן נרמזו מדרגות העליונות ומדרגות התחתונות, מדרגות העליונות ניכרות בזקיפת האצבעות למעלה, ובזקיפת האצבעות מתברכות מדרגות העליונות ומדרגות התחתונות ביחד, ובהשפלת האצבעות מתברכות מדרגות התחתונות לבדן להאיר.

צריך להאיר מהאש על צפרניו שהם רומזים למדרגות התחתונות

וזה סוד הצפרנים באחורי האצבעות, וגוף האצבעות מבפנים, צפרנים באחורי האצבעות הן פנים אחרים, הנצרכות להאיר מתוך הנר ההוא, והם הפנים שנקראים אחוריים, והאצבעות שמבפנים בלי צפרנים, אלה הם פנים הפנימים הנסתרים.

וזה סוד "וְרֵאִיתָ אֶת אֶחָרָי", אל האחורי האצבעות בצפרניהן, "וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ", אלו האצבעות בפנים בלי צפרנים, שהם פנים הפנימיים.

זיו הזוהר

מדת המלכות. ח. כי העשר אצבעות מרמזות על העשר ספירות שהן ה' חסדים בחינת ימין וה' גבורות בחי' שמאל והיינו בצירוף הספירה שנקראת דעת, מלבד ספירת הכתר. ט. פירוש, שהארץ השפיע באה לכל עשר המדרגות מן ספירת הכתר. י. פירוש שמאורי אור היינו העשר ספירות שמקבלות הארה מן ספירת הכתר, ומאורי האש היינו ד' מחנות המלאכים שמקבלים הארה מן ספירת המלכות.

תורת הזוהר

ספר הזוהר בלשון הקודש
-מנקד-

פרק י"ח
תיקוני זוהר
חלק ב

הרשב"י קבע:
"בספר הזוהר יצאו בני ישראל מהגלות ברחמים"